

Arrest

nr. 315 466 van 25 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KIWAKANA loco advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 22 augustus 2022, dient op 26 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 14 oktober 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 3 mei 2024.

1.3. Op 31 mei 2024 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 3 juni 2024 en luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Ashraf clan, subclan Hassan. U bent geboren op [...] in Bu'aale, gelegen in het district Bu'aale in de provincie Midden-Juba. U verbleef vanaf uw één jaar tot uw vertrek uit Somalië in Saakow, gelegen in het district Saakow, in de provincie Midden-Juba.

U gaf in Saakow lessen Somalisch in uw huis aan jongeren uit de wijk. Al-Shabaab kwam dit te weten en vertelde verschillende keren aan uw vader dat u moest ophouden met les te geven. Uw vader zei altijd tegen hen dat wat u de kinderen aanleerde niet tegen de islam inging en dat het ook geen grote school was. Omdat uw vader zelf les had gegeven en gekend was in de stad luisterde Al-Shabaab meestal naar hem. In maart 2022 zei Al-Shabaab echter dat ze uw vader een laatste kans gingen geven. Ze waren immers te weten gekomen dat uw lessen totaal tegen de islam ingingen gezien hun inhoud en omdat u jongens en meisjes mengde in één lokaal. Ze willen enkel dat de sharia aan jongeren onderwezen wordt. Als ze andere kennis van u kregen zouden hun ouders hen immers naar de grote steden brengen waar de overheid controleert om daar hun studies verder te zetten. Verder gaf Al-Shabaab uw vader de boodschap mee dat dat ze talent in u zagen om les te geven en dat ze u twee à drie jaar wilden trainen en een opdracht geven. Als u weigerde zouden ze u tot de dood veroordelen. Uw vader stelde u voor om te stoppen met les geven en bedacht een plan voor u om de stad te ontvluchten. Hij zei altijd dat hij liever zou sterven dan dat u lid werd van Al-Shabaab. U wilde zelf ook geen lid worden van Al-Shabaab want dan zou u zaken moeten leren aan de kinderen die tegen de islam ingaan, hen leren hoe ze aanslagen moeten plegen en zou u zelf soldaat moeten worden. In april 2022 kwam Al-Shabaab naar uw huis, begonnen ze uw vader te slaan en vroegen ze waar u was. Toen u dit zag, bent u gevlucht en heeft u overnacht in het huis van uw oom langs vaderskant in Saakow. Uw oom zei dat Al-Shabaab ook naar zijn huis zou kunnen komen en vroeg u om u schuil te houden in een grote put bij zijn huis.

U vertrok in mei 2022 vanuit Somalië met de auto naar het vluchtelingenkamp Hagar-Dhere in Kenia en kwam daar aan in dezelfde maand. U vertrok eind juli 2022 weer vanuit Kenia met het vliegtuig naar een onbekend land. Op 22 juli 2022 kreeg u een visum voor Italië. Begin augustus 2022 vertrok u met de trein vanuit het onbekend land naar België. U kwam op 22 augustus 2022 aan in België, alwaar u op 26 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door Al-Shabaab omdat u weigerde met hen samen te werken.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de drie toelatingsbrieven voor consultaties bij het Universitair Ziekenhuis Antwerpen voor. Hiermee wil u bewijzen dat u twee operaties aan uw ogen ondergaan heeft.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 03/05/2024 p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Saakow in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden daar deze van essentieel belang zijn voor het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. Het is immers de reële verblijfplaats in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie en/of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Een eerste element dat de geloofwaardigheid van de door u beweerde afkomst uit Saakow ondergraaft, is uw beperkte geografische kennis van het gebied. U kent de namen van enkele dorpen in de directe omgeving van Saakow (CGVS, p. 12) maar slaagt er niet in om de door het CGVS vermelde dorpen correct te situeren. Zo stelt u dat Mus Duniya het enige dorp is dat u passeert op weg van Saakow naar Bu'aale in het zuiden (CGVS, p. 12). Zowel Bu'aale als Saakow liggen echter aan de oostoever van de Jubbarivier, terwijl Mus Duniya aan de westoever ligt. Bovendien liggen er nog verschillende andere dorpen op de weg naar Bu'aale. Verder kan u maar vier dorpen opnoemen die dicht bij de rivier liggen en zegt u dat er geen andere zijn (CGVS, 12). Nochtans blijkt uit de kaarten die werden toegevoegd aan uw administratief dossier dat er talrijke dorpen dicht bij de rivier liggen. Voorts kent u de nabijgelegen dorpen Dhokay en Bulaqarurah niet en situeert u de dorpen Buur Fuul, Bulogaduud en Gurmeyso allemaal verkeerd tegenover Saakow (CGVS, p. 12, p. 20) (zie blauwe map, 1 en 2).

Een tweede element dat de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst ondermijnt is uw beperkte kennis over overstromingen in de regio. U gevraagd of er ooit overstromingen waren in uw regio antwoordt u dat er in 2016 één keer een overstroming was en dat er hierna geen overstroming meer geweest is (CGVS, p. 16). Het CGVS heeft echter informatie dat de stad Saakow in 2018 getroffen werd door overstromingen. (zie blauwe map, 3).

Het kan verwacht worden van iemand die woont in Saakow dat hij op de hoogte is van de overstromingen die er toen plaatsvonden.

Een derde element dat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst is uw summiere kennis over recente executies door Al-Shabaab in Saakow. U gevraagd of Al-Shabaab mensen heeft vermoord in Saakow noemt u drie gebeurtenissen die u niet later dan 2017 plaatst (CGVS, p.15). U vermeldt de executie van een man die zijn zoon vergiftigd zou hebben (CGVS, p.14). Deze gebeurtenis vond echter plaats in 2018 (ACLEd, zie blauwe map, 4). Verder vermeldt u de executie van zes mannen voor spionage, maar plaatst u ook die foutief in de tijd. U zegt dat ze plaatsvond voor de executie van een vrouw voor overspel (CGVS, p.15). De executie van de zes mannen vond echter plaats in 2021 terwijl de executie van de vrouw plaatsvond in 2017 (zie blauwe map 5 en 6). Over de executie van de zes mannen weet u niet te zeggen in welk jaar ze plaatsvond en kan u evenmin de clans van de zes mannen noemen (CGVS, p.15). U gevraagd of er na 2017 nog mensen vermoord zijn door Al-Shabaab in Saakow antwoordt u negatief. Het CGVS heeft echter informatie dat Al-Shabaab na 2017 nog mensen executeerde in Saakow (ACLEd, zie blauwe map, 4). Zo heeft Al-Shabaab in 2018 vijf mensen geëxecuteerd, omdat ze zouden samengewerkt hebben met de inlichtingendiensten van het Somalisch leger, de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk (zie blauwe map, 7). In 2019 executeerde Al-Shabaab een man op beschuldiging van hekserij en verkrachting (ACLEd, zie blauwe map 4). In 2020 vervolgens, executeerde Al-Shabaab opnieuw vier burgers op verdenking van spionage (ACLEd, zie blauwe map 4). Ten slotte werden in 2021, zoals eerder vermeld, nog eens zes mensen door de organisatie geëxecuteerd omdat ze zouden spioneren voor het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten (zie blauwe map, 6). Van iemand die in Saakow gewoond heeft op dat ogenblik, kan verwacht worden dat hij op de hoogte is van deze opzienbarende gebeurtenissen. Dit is des te meer het geval omdat u zich, de volgens u, minder recente executies wel nog herinnert en deze als verschrikkelijk omschrijft (CGVS, 14).

Een vierde element waardoor het CGVS geen geloof hecht aan de door u beweerde afkomst is uw beperkte kennis over bombardementen op de stad. U gevraagd of er bombardementen geweest zijn op Saakow, antwoordt u dat Keniaanse vliegtuigen het ziekenhuis getroffen hebben (CGVS, p. 14). U verder gevraagd wanneer dit gebeurde, antwoordt u dat u denkt dat dit in 2014 of 2015 was (CGVS, p. 15). De gebeurtenis die u beschrijft, heeft inderdaad plaatsgevonden, maar dit was pas in 2018 (ACLEd, zie blauwe map, 8 en 9). U verder gevraagd of dit het enige was dat de vliegtuigen toen getroffen hebben, antwoordt u bevestigend (CGVS, p. 15). Het CGVS heeft echter informatie dat Keniaanse vliegtuigen toen ook een school troffen (zie blauwe map, 6). U verder gevraagd of er na 2014 nog bombardementen waren geweest, antwoordt u dat er wel waren in dorpen rond de stad. U hierna gevraagd om bombardementen te noemen die na 2014 rond de stad plaatsvonden noemt u één gebeurtenis (CGVS, p.15). Het CGVS heeft echter informatie dat er in 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 en 2021 bombardementen plaatsvonden in en rond Saakow (ACLEd, zie blauwe map, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 en 15). Het kan verwacht worden van iemand die woonde in Saakow op dat moment dat hij op de hoogte is van de bombardementen die er plaatsvonden.

Het geloof dat gehecht kan worden aan uw verklaringen over uw regio van herkomst wordt ten slotte verder ondermijnd door uw vage verklaringen over Al-Shabaab in uw regio. Gevraagd naar de belangrijke figuren van Al-Shabaab in uw regio noemt u twee personen. Gevraagd of u iets over hen kan vertellen blijft u echter bijzonder oppervlakkig en vaag: behalve het feit dat u hen in de moskee zag en hun naam hoorde kon u geen enkele informatie geven wanneer het CGVS hiernaar polste (CGVS, p. 13).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Saakow, in het district Saakow, gelegen in de regio Middle Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Saakow heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Ze zijn immers hoogstens een indicatie dat u in België op consultatie geweest bent in het Universitair Ziekenhuis Antwerpen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare landeninformatie: UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia from september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country

Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgrs.be/nl>, blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland waar sommigen nog een andere nationaliteit hebben verworven. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. In geen enkele regio in Somalië is er sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Afhankelijk van de regio van herkomst, kan een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon vastgesteld worden, indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen of buiten Somalië is dan ook essentieel. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw verblijfplaats(en) binnen en buiten Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS van 3 mei 2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen en levensomstandigheden (CGVS, p. 3).

Aan het begin van het persoonlijk onderhoud werd u uitdrukkelijk gevraagd een goed zicht op uw werkelijke herkomstregio te bieden. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Verder werd u tijdens het persoonlijk onderhoud expliciet gewezen op uw beperkte kennis over uw regio van herkomst en het belang van uw werkelijke regio van herkomst. U verklaarde dat u niet van een andere regio kwam (CGVS, p. 20).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel

besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarnaar verwezen wordt in deze beslissing, werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal niet redelijk is en van hem een encyclopedische kennis verwacht. Het wordt volgens hem niet ontkend dat hij verschillende dorpen correct kan opnoemen, maar hij wordt dan toch verweten deze niet te kunnen situeren. Hij meent dat er kennis van hem verwacht wordt, die hij onmogelijk kan bezitten omdat hij de juiste windrichtingen van alle dorpen niet kent.

Volgens hem blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat hij een bijzonder uitgebreide kennis heeft van zijn directe leefomgeving en dat hij veel kon vertellen voor iemand met zijn profiel. Hij geeft aan dat hij moeiteloos zijn clanlijn kon noemen (NPO, p. 4), dat hij kon vertellen welke andere clans er aanwezig zijn in zijn regio (NPO, p. 16), dat hij zonder moeite zijn eigen dorp, wijken en omgeving kon beschrijven (NPO, p. 5.), dat hij de madrasa in Saakow perfect kon situeren (NPO, p. 11) en dat hij ook wist welke rivier er stroomt en welke provincies het passeert alsook welke dorpen errond gelegen zijn (NPO, p. 11-12). Hij vervolgt dat hij ook het checkpoint kon aangeven (NPO, p. 12), dat hij heeft verteld over de bombardementen die hij zich nog herinnert (NPO, p. 14) en dat hij kon vertellen over de overstromingen en de droogtes (NPO, p. 16-17). Hij meent dat hij bijzonder veel informatie heeft gegeven over zijn regio van herkomst, waaraan ten onrechte geen geloof wordt gehecht. Hij verwijt de commissaris-generaal zich enkel te steunen op datgene wat hij niet weet.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een

gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door Al-Shabaab omdat hij Somalische lessen gaf en weigerde met hen samen te werken.

4.3.2. De commissaris-generaal oordeelt middels de bestreden beslissing dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk verbleven heeft in Sakoow, gelegen in het district Saakow, in de provincie Midden-Juba. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde regio van herkomst in Somalië wordt evenmin geloof gehecht aan zijn asielsrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- i) De geloofwaardigheid van zijn beweerde afkomst uit Saakow wordt ondergraven door (a) zijn beperkte geografische kennis van het gebied; (b) zijn beperkte kennis over de overstromingen in de regio; (c) zijn summiere kennis over de recente executies door Al-Shabaab; (d) zijn beperkte kennis over de bombardementen op de stad; (e) zijn vage verklaringen over Al-Shabaab in de regio;
- ii) De door hem neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen, gezien zij hoogstens een indicatie zijn dat hij in België op consultatie geweest is in het universitair ziekenhuis Antwerpen.

4.3.3. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, “*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*”, 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht in hoofde van verzoeker, die zijn oorsprong vindt in artikel 13 van voormelde richtlijn 2013/32/EU “verplichtingen van verzoeker”, houdt in dat hij samenwerkt met de bevoegde autoriteiten om de elementen ter staving van zijn verzoek zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 4, lid 2 van de richtlijn 2011/95/EU, vast te stellen. Het

komt verzoeker dus vooreerst toe de nodige elementen te verschaffen om te kunnen overgaan tot de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Deze elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Van verzoeker mag dus worden verwacht dat hij duidelijkheid schept over zijn verblijfplaatsen, zowel de eerdere als laatste verblijfplaatsen, zodat er een duidelijk zicht is op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie vóór zijn komst naar België.

4.3.4. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden in het oordeel dat de kennis van verzoeker over (i) de geografische ligging van Saakow; (ii) de overstromingen in de regio; (iii) de recente executies door Al-Shabaab; (iv) de bombardementen op de stad en (v) de aanwezigheid van Al-Shabaab te beperkt en onvoldoende accuraat is, wat de geloofwaardigheid van verzoekers profiel en zijn verblijf in Sakoow, gelegen in het district Saakow, in de provincie Midden-Juba ernstig ondergraaft. Aangezien verzoeker zijn verblijf aldaar niet aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de concrete problemen die hij daar stelt te hebben ondervonden.

4.3.4.1. Vooreerst is verzoekers kennis over de geografische ligging van Saakow en de overstromingen aldaar enerzijds lacunair en anderzijds niet in overeenstemming met de beschikbare informatie.

Hoewel verzoeker er in slaagt enkele dorpen in de nabije omgeving van Saakow op te noemen, kan hij de dorpen die door de *protection officer* worden opgesomd niet correct situeren. Zo stelt hij verkeerdelijk dat hij het dorp Mus Duniya passeert als hij de zuidelijke weg neemt richting Bu'aale en dat Mus Duniya het enige dorp is dat tussen Saakow en Bu'aale ligt (NPO, p. 12), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat Mus Duniya aan de andere kant van de rivier ligt – en aldus niet op weg naar Bu'aale – en dat er nog meerdere andere dorpen op weg naar Bu'aale liggen (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1). Hij verklaart bovendien dat er slechts vier naburige dorpen in de buurt van de rivier liggen en dat de andere dorpen niet aan de rivier gelegen zijn, terwijl uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er nog talrijke dorpen in de buurt van de rivier liggen (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 2). De overige dorpen die door de *protection officer* opgesomd worden, kent verzoeker niet of kan hij niet correct situeren ten opzichte van Sakoow (NPO, p. 12, AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 1-2).

Hierbij komt dat verzoeker niet op de hoogte is van de overstromingen in zijn vermeende regio van herkomst, gezien hij stelt dat de enige overstroming plaatsvond in 2016 (NPO, p. 16). Nochtans blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat er ook in 2018 een overstroming was, waarbij het district Saakoow één van de meest getroffen regio's was (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 3).

Dat er van verzoeker een encyclopedische kennis verwacht werd, zoals wordt betoogd in het verzoekschrift, kan niet worden aangenomen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat de *protection officer* onredelijke verwachtingen stelde aangaande de kennis van zijn directe leefomgeving. Er werd hem louter gevraagd naar de naburige dorpen en wegen alsook naar hun ligging ten opzichte van Sakoow of ten opzichte van de rivier en of hij weet had van enige overstromingen in zijn regio en de gevolgen ervan voor hem en zijn familie (NPO, p. 11-12). Gezien verzoeker verklaart zijn hele leven in Sakoow gewoond te hebben (NPO, p. 4-5), kan deze informatie bezwaarlijk beschouwd worden als gedetailleerde kennis waarover hij onmogelijk zou kunnen beschikken. Bovendien verklaart hij de dorpen rond Saakow bezocht te hebben (NPO, p. 4), was hij geschoold door zijn vader en gaf hij, sinds 2017 tot aan zijn vertrek uit Somalië, zelf les Somalisch en wiskunde (NPO, p. 9-10), waardoor redelijkerwijze verondersteld kan worden dat hij kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over zijn regio van herkomst. Dat hij de juiste windrichtingen niet zou kennen, betreft niet meer dan een blote bewering die geen steun vindt in zijn verklaringen en die niet wegneemt dat hij sommige dorpen niet kende of niet opnoemde wanneer hiernaar gevraagd werd en dat hij niet op de hoogte was van de overstroming in 2018.

4.3.4.2. Voorts is verzoekers kennis over wat er zich op vlak van veiligheid en incidenten afspeelde in zijn regio van herkomst in de laatste jaren vóór zijn vertrek uit Somalië zeer beperkt en niet in overeenstemming met de algemene landeninformatie.

Gevraagd naar de executies die in Sakoow uitgevoerd werden door Al-Shabaab in de jaren vóór zijn vertrek uit Somalië, haalt verzoeker drie incidenten aan. Hij verklaart dat er in 2017 een vrouw met negen kinderen publiekelijk gestenigd werd omwille van overspel, dat er zes mensen publiekelijk werden doodgeschoten omdat ze ervan beschuldigd werden informant te zijn voor de Keniaanse overheid en dat een vijfenvijftigjarige man beschuldigd werd van vergiftiging van een man en diens zoon (NPO, p. 14-15). Wanneer de *protection officer* vervolgens vraagt of er ná 2017 nog mensen vermoord werden door Al-Shabaab, antwoordt verzoeker ontkennend (NPO, p. 15). Deze verklaringen stroken niet met de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat er zich wel degelijk nog incidenten hebben voorgedaan na 2017. Zo blijkt dat er in oktober 2018 vijf mensen geëxecuteerd werden omwille van het doorgeven van informatie aan het Somalisch leger,

dat er in juli 2019 een man geëxecuteerd werd, die door Al-Shabaab beschuldigd werd van verkrachting en hekserij, en dat er in september 2020 vijf burgers publiekelijk terecht gesteld werden omwille van beschuldigingen van spionage (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 4 en 7). Bovendien slaagt verzoeker er niet in de incidenten die hij wel vernoemt, correct in de tijd te situeren. Hij stelt weliswaar dat de steniging van de vrouw plaatsvond in 2017, wat strookt met de beschikbare landeninformatie (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 5), maar plaatst de executie van de zes mannen ervoor (NPO, p. 15), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat Al-Shabaab hen vermoordde in 2021 (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 4 en 6). Dat ook de executie van de man, die beschuldigd werd van vergiftiging, vóór 2017 gebeurd zou zijn, strookt niet met de algemene landeninformatie die stelt dat dit incident plaatsvond in 2018 (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 4).

Verzoeker slaagt er evenmin in overtuigende verklaringen af te leggen over de aanwezigheid van Al-Shabaab in zijn vermeende dorp van herkomst. Hoewel hij aangeeft dat Al-Shabaab al sinds 2009 aan de macht was in Sakoow, blijven zijn verklaringen beperkt tot het benoemen van twee belangrijke figuren van de groepering, waarover hij voor het overige geen verdere informatie kan geven (NPO, p. 13).

Met zijn beperkte en onjuiste verklaringen, die bovendien dateren van vele jaren vóór zijn vermeende vertrek, slaagt verzoeker er aldus niet in aannemelijk te maken dat hij het merendeel van zijn leven, tot aan zijn vertrek, in Sakoow verbleven heeft.

Bij de vraag of Al-Shabaab, in de jaren vóór zijn vertrek, soms aangevallen werd in zijn regio, vermeldt verzoeker een luchtaanval door Keniaanse vliegtuigen waarbij zij een ziekenhuis raakten. Gevraagd wanneer dit gebeurde, antwoordt verzoeker dat dit vermoedelijk in 2014-2015 was. Wanneer de *protection officer* vervolgens vraagt of zij enkel het ziekenhuis troffen, antwoordt verzoeker bevestigend (NPO, p. 15). Wederom stroken verzoekers verklaringen niet met de algemene landeninformatie waaruit blijkt dat deze gebeurtenis plaatsvond in 2018 en dat er, naast het ziekenhuis, ook een school geraakt werd (AD CGVS, map Landeninformatie, stukken 8-9). Gevraagd of er nog luchtaanvallen waren na 2014, haalt verzoeker nog één gebeurtenis aan in het naburig dorp Salagle, maar stelt hij dat er verder geen andere bombardementen waren (NPO, p. 15). Hij verklaart eveneens dat er soms ook bombardementen uitgevoerd werden door de Amerikaanse troepen, doch dat de Amerikanen zich nooit gericht hadden tot Sakoow (NPO, p. 14). Uit de beschikbare informatie blijkt nochtans dat verzoekers dorp en/of de nabije regio in 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 en 2021 te maken kreeg met verschillende bombardementen. Uit de beschikbare landeninformatie, waarbij een oplijsting gevoegd wordt van de verschillende luchtaanvallen in zijn vermeende regio van herkomst, blijkt dat de militanten van Al-Shabaab het doelwit vormden en dat de aanvallen uitgevoerd werden door de Amerikaanse troepen (AD CGVS, map 6 Landeninformatie, stuk 8). Dit wordt ook bevestigd in verschillende nieuwsartikelen die Sakoow uitdrukkelijk vernoemen als doelwit voor de Amerikaanse troepen (AD CGVS, map Landeninformatie, stukken 9 t.e.m. 15). Rekening houdend met de grote impact en duidelijke aanwezigheid van een luchtbombardement en, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie, de talrijke gedode Al-Shabaab-militanten, is verzoekers onwetendheid over de luchtaanvallen in zijn eigen dorp, uitermate nefast voor de geloofwaardigheid van zijn verklaringen aangaande zijn herkomst.

Dat verzoeker bepaalde zaken wel correct wist aan te duiden, biedt geen dienstig verweer tegen de vaststelling dat de aanwezigheid van en de executies door Al-Shabaab, alsook de bombardementen op het dorp eenvoudige basisinformatie betreft die iemand, die heel zijn leven in het dorp heeft gewoond, redelijkerwijs geacht wordt te weten. Indien hij beweert afkomstig te zijn van een bepaalde regio, dient hij dit aannemelijk te maken, *quod non in casu*. Door simpelweg te stellen dat de commissaris-generaal de door hem gegeven informatie zomaar naast zich neerlegt, wat op geen enkele wijze wordt onderbouwd, voegt hij in wezen niets toe aan voorgaande vaststellingen, die pertinent en draagkrachtig zijn, waardoor hij aan de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing op geen enkele wijze afbreuk doet.

4.3.4.3. Verzoeker laat het motief over het neergelegde medisch document, namelijk dat het hoogstens een indicatie vormt dat hij in België op consultatie is geweest in het universitair ziekenhuis in Antwerpen, onbesproken. Ook dit motief is pertinent en vindt steun in het administratief dossier, waardoor het overeind blijft.

4.3.5. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, maakt het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende herkomst uit Sakoow, gelegen in het district Saakow, in de provincie Midden-Juba, waardoor er evenmin geloof gehecht kan worden aan de concrete problemen die hij daar stelt te hebben ondervonden. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden.

Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zijn hele leven verbleven heeft in Sakoow, gelegen in het district Saakow, in de provincie Midden-Juba, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker vóór de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel blijkt niet.

4.7. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het kader van het beroep ingediend tegen een beslissing van de commissaris-generaal wordt geen uitspraak gedaan over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng oktober tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,

C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

I. FLORIO